

Kl. 14:55

Per Ørum Jørgensen (KF):

Man kan forestille sig så meget, men umiddelbart vil jeg mene, at udgangspunktet for det forslag til vedtagelse, der ligger, er, at indsatsen skal styrkes, og så må det være regeringen og hjemmestyret, der skal sidde med værktøjskassen. Jeg skal ikke gøre mig klog på, om det er det ene eller det andet, der skal til, det må være de folk, der har kompetence inden for området, som skal sætte sig ned og finde ud af, hvordan indsatsen på området kan styrkes, fordi den ikke er god nok. Det er udgangspunktet.

Vi vil ikke se den udvikling fortsætte; det er meget, meget klart. Det tror jeg heller ikke de grønlandske politikere kan tåle, og jeg tror heller ikke, at de som mennesker vil se på, at den udvikling fortsætter. Det er også det, jeg hører fra grønlandske politikere, så udgangspunktet er, at situationen skal forbedres. Det skylder vi de børn og de unge, som har fået forpestet deres tilværelse på grund af bl.a. seksuelle overgreb og andet skidt.

Kl. 14:56

Første næstformand (Svend Auken):

Så siger vi tak til ordføreren og går videre i ordførerrækken. Den næste ordfører er hr. Niels Helveg Petersen.

Kl. 14:56

(Ordfører)

Niels Helveg Petersen (RV):

Debatten her i dag om Grønland finder jo sted på baggrund af modsatrettede udviklingstræk i det grønlandske samfund. På den ene side ser vi en række positive træk. Den grønlandske økonomi er blevet mere selv bærende, mindre afhængig af bloktilskuddene, har haft en god vækst, og jeg har ligesom statsministeren hæftet mig meget ved, at bloktilskuddet i dag jo udgør en betydelig mindre del af den grønlandske økonomi, end det gjorde, da Grønland fik hjemmestyret. Det er også positivt, at uddannelsesvilkårene for mange unge grønlandere er blevet bedre. Det var ikke noget, der overhovedet havde nogen plads i hr. Søren Espersens indlæg her i dag, og alene af den grund blev det fortegnet.

På den anden side kender vi alle til de bedrøvelige statistikker, som også har været citeret her i dag, og som viser, at der er meget store – ja, på nogle områder massive – problemer på det sociale område, på det uddannelsesmæssige område og ikke mindst, når vi taler om de grønlandske børn. Det ved vi, og det skal der selvfølgelig gøres noget ved.

Det, der var i vejen med hr. Søren Espersens tale, var i virkeligheden, når jeg tænker den igennem, at den kur, han grundlæggende foreskrev, efter min mening er værre end sygdommen. Jeg tror ikke, det er en løsning at formindske de grønlandske politikeres, det grønlandske folks eget selvstændige ansvar for at løse problemerne. Jeg tror, det er et tilbageskridt. Hvis vi gør det, vil vi komme til at se, at uansvarligheden hos de politiske myndigheder vil brede sig. Det, der er læren, også ved det grønlandske hjemmestyre, er, at da vi gav Grønland et stærkere ansvar, så tog man også et større ansvar på sig. Til eksempel tror jeg ikke, det ville være nogen hjælp, hvis vi her fra Danmark begyndte at sende socialarbejdere eller lærere op til Grønland i større omfang. Det tror jeg ikke er en rigtig måde at gribe det an på, alene af den grund at det er få danskere, der kan tale grønlandsk.

De problemer, der er i Grønland, er ikke af ny karakter. De var der også, dengang det var Danmark, der administrerede Grønland, og et af de stærke argumenter i sin tid for hjemmestyreordningen var jo netop at give større ansvar og større ansvarlighed, og det er det stadig.

Jeg må afvise den generelle og urimelige kritik af alle grønlandske politikere, som kom til udtryk i hr. Søren Espersens tale. Vi måtte forstå, at de var klynkere, at det var nepotisme, og at de alle følte sig som ofre og ikke som ledere. Det er ikke et rimeligt billede, og det er i hvert fald ikke noget, der bidrager til at forbedre forholdet mellem Grønland og Danmark, tværtimod. Hr. Søren Espersen påstår, at han er tilhænger af rigsfællesskabet, men bruger faktisk det meste af tiden på at undergrave det.

Mit ønske for denne debat er to ting. For det første at man i Grønland lægger mærke til, at Dansk Folkeparti er isoleret i denne sag. Det er læren af dagen, når den er færdig, at hele Folketinget uden om Dansk Folkeparti står sammen om en anden holdning end den, som Dansk Folkeparti lægger for dagen. For det andet synes jeg, man også skal lægge mærke til, at Dansk Folkeparti jo er en del af magten i Danmark. Hr. Thulesen Dahl sidder her foran, og vi ved jo alle sammen, at hr. Thulesen Dahl er en meget magtfuld mand, når det drejer sig om tilrettelæggelsen af dansk økonomi, og hvem der skal have penge i Danmark, og dermed også er ansvarlig for den ulighed, vi har i Danmark – økonomisk, socialt og i sundhedsvæsenet. Vi ved jo også godt, hvor svært det er at bekæmpe den negative sociale arv. Det har vi også erfaret i Danmark.